

[Indenrigsministeren.]

sit forslag, taget et initiativ. Jeg vil over for hr. Kampmann gerne sige, at jeg er enig med ham i, at det er vigtigt, at vi får moderniseret vor lovgivning på dette område. De bestående regler stemmer ikke med den moderne tids tekniske muligheder og det, som teknikken fører med sig. Jeg har bl. a. også givet udtryk for, at vi gerne ville medvirke til at få klaret, om der er grund til at ændre reglerne og få dem til på de forskellige områder at fungere, således at vi kan få løst nogle af opgaverne.

Der er fra næsten alle oppositionspartiernes side givet udtryk for, at man var bange for at skulle afvente afslutningen af forureningsrådets og forureningsudvalgets arbejde, vente til de kom med en betænkning. Jeg vil deroverfor gerne sige, at jeg allerede har givet udtryk for, at vi mener, at et forslag, når det har passeret forureningsrådet, kan fremsættes her i folketinget, således at der bliver givet påbud om udskiftning af olietanke af ældre dato fra 1. april 1970. Derfor vil jeg gerne sige til hr. Morten Lange, der påstår, at vi ikke har taget noget initiativ, og at der ikke sker noget, at jeg er underrettet om, at olietankudvalget afholder sit afsluttende møde i morgen, den 28. november. Der skulle altså nu blive et grundlag for i folketinget at komme med noget ganske konkret.

På samme måde har jeg om amtssundhedskommissionerne givet udtryk for, hvorledes man arbejder med dette problem, og at man også dér snart forventer et resultat, som man kan bygge videre på, og jeg har forstået på flere af ordførerne, at de synspunkter, som jeg gav udtryk for at man forventede fremført fra dette udvalg, var tanker, som også de syntes var rigtige.

Jeg har altså den opfattelse, at regeringen er gået til handling. Det har været udtalt her i eftermiddag fra mange partiers side, at man har talt og talt i mange år, og det er jeg ikke uenig i, for alle partier har givet udtryk for synspunkter og er fremkommet med forslag og har vedtaget resolutioner, men nu sætter regeringen det egentlige arbejde i gang, således at jeg håber på, at vi fremover må få løst problemerne, således som det er ønsket.

Til hr. Knud Bro vil jeg gerne sige, at jeg er enig med ham i, at det ikke er rigtigt at

igangsætte forsøg på områder, hvor man har haft forsøg andre steder i verden, og jeg har i eftermiddag netop udtalt, at det er forureningsrådets og forureningsudvalgets arbejdsopgave at søge en koordinering, således at man ikke overlapper hinanden i arbejdet. Jeg er også enig med hr. Knud Bro i, at den inspiration, som rådet og udvalget kan få til arbejdet måske også gennem denne debat, er noget, vi kun kan være tilfreds med.

Hr. Niels Jørgen Nielsen gav ligesom andre ordførere udtryk for, at man nødvendigvis skulle afvente den endelige og færdige beretning fra forureningsrådet, men som jeg allerede har sagt, er det heller ikke tanken, idet den opgave, som forureningsrådet står over for, bl. a. er den at fremkomme med forslag om, hvilke foranstaltninger der umiddelbart skønnes at burde iværksættes, og dette indebærer vel, at vi ikke skal vente på, at rådet og udvalget engang har afsluttet sit arbejde helt.

Jeg er også enig med hr. Svend Haugaard i, at det ikke har lige stor hast på alle områder, men det er jo netop det, som rådet og udvalget nu skal se på, for at vi kan få klarlagt og få indstilling om, på hvilke områder man i særlig grad skal sætte ind, og hvor man først skal sætte ind, således at man bedst muligt udnytter de midler, der skal stilles til rådighed for forureningsbekæmpelsen.

Hr. Morten Lange talte om alle de mange fagre ord, der er udtalt om forureningsbekæmpelsen, og mindede om, at socialistisk folkeparti i november 1963 havde stillet forslag derom her i folketinget. På samme måde tror jeg egentlig, at de fleste partier har en eller anden dato, de kan vende tilbage til, omkring år 1963; sådan er det i alt fald for det konservative folkeparti, idet vi i vor landsrådsmødeudtalelse det år netop beskæftigede os med forureningsproblemerne.

Det er rigtigt, som hr. Morten Lange siger — og også andre har været inde på det — at det økonomiske spørgsmål er et stort spørgsmål, her er tale om et penge-spørgsmål, et spørgsmål om fordeling af de udgifter, som forureningsbekæmpelsen fører med sig. Men jeg vil gerne sige til hr. Morten Lange, at selv om vi er enige om, at det ikke er noget, der er gratis, er det dog min op-